

izkazale: Albina Planinc, Angela ter Kuna Pal, a tudi ostale so dobro rešile svoje vloge, kar priča obilno ploskanje po dvorani in pa solze ginjenih gledalcev. Vsi pa, ki ste prišli v dom izobrazbe in zabave, pridite še vedno radi, če bo kaj! In to bo, ker mora biti! — Dne 6. aprila, to je v nedeljo popoldne, bodo slika in predavanje gospoda profesorja Šedivy iz Maribora o Rusiji, zato pridite v Društveni dom stari in mladi!

Veržej. Na cvetno nedeljo priredi Dekliška zveza krasno pasijonsko igro »Stabat Mater« v štirih dejanjih, in sicer popoldne takoj po večernicah v dvorani Marijanišča. Vabimo k obilni udeležbi te pretresljive vprizoritve!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Tukajšnje Katoliško izobraževalno društvo proslavi materinski dan, četudi že nekoliko pozno, dne 6. aprila, popoldne po večernicah. Na vzporedno je lepa in poučna igra »Cvetina Borogradska«, ki nad vse jasno kaže, kaj stori dobra vzgoja v otroku, nekaj deklamacij in govor. Pridite v obilnem številu, posebno pa mamice!

Ormož. Katoliško izobraževalno društvo od Sv. Tomaža priredi na cvetno nedeljo dne 13. aprila ob 10. uri v tukajšnjem Društvenem domu krasno igro »Cvetina Borogradska« v sedmih dejanjih.

Sv. Urban pri Ptuj. V nedeljo dne 6. aprila priredi tukajšnje bralno društvo popoldne po večernicah na šolskem odru materinski dan. Deklamacija, govor in igra »Lurška pastirica«, vse bo posvečeno našim krščanskim materam, ki so zato iskreno vabljeni, da se udeležijo te njim v čast prirejene proslave.

Podčetrtek. Na Marijin praznik dne 25. marca je priredilo tukajšnje Katoliško izobraževalno društvo materinski dan. Na vrsti so bile najprej deklamacije o Mariji in o materi, ki so jih prednašali vsi dobro: dekleta, mladeniči in otroci. Jako imenitno so se pa odrezale nazadnje še dekleta pri enodejanki »Pismo«. Vsi navzoči so sledili celi proslavi z velikim zanimanjem in so napolnili ves prostor v cerkveni hiši. Mladini pa zopet kliče: Le naprej pogumno po tej poti, ki edina vodi do pravega veselja in sreče!

Zgornja Poljskava. Materinski dan je praznovalo tudi izobraževalno društvo »Skala« v Zgornji Poljskavi. V ta namen je članstvo pod delavnim vodjem g. F. Kobanom naštudiralo nekaj lepih deklamacijskih in igralskih točk. Marsikatero materino oko se je porosilo, obenem pa postalo ponosno. Materino srce je pač največji zaklad na svetu.

Št. Janž pri Velenju. Dne 25. marca smo dostojno proslavili materinski dan. Prosvetno

društvo skupno z Marijino družbo in Marijinem vrtem je priredilo prav čedno akademijo našim ljubim mamicam na čast.



DOPISI

Dravograd. Dne 8. I. 1930 pri snazenju greznice stranišča na kolodvoru Dravograd-Maža, srez Slovenjgradec, se je našla na dnu mala monštranca za relikvije. Monštranca je iz medij; svojčas je bila pozlačena, a je zlata prevleka skoro povsem izginila, ker se je monštranca že kakih 10 let morala nahajati v tej greznici. Na desni spodnji strani monštranice je mal kip sv. Florijana. Monštranca se začasnoro hrani pri žandarmerijski stanici v Dravogradu. Interesente, osebito duhovniki, se opozarjajo, naj si stvar ogledajo in se, če monštranco prepoznajo, javijo sodišču v Slovenjgradcu. (Kl 11/30).

Leskovec. V nedeljo zvečer po »Zdrava Mariji«, dne 23. marca, nas je zapustil dober prijatelj, »star mladenič«, obče spoštovan posestnik Janžek Šmigoc v 74. letu svoje starosti. V nedeljo je umrl, na Marijin praznik je bil pokopan. Od njegove hiše v Belavškaku se je pomikal dolg sprevod proti cerkvi sv. Andraja. Njegova zadnja pot ni bila žalostna, ne, bila je vesela, zmagoslavna. Dobri in zvesti hlapec je šel v veselje svojega Gospoda! Še pozni rodovi se bodo zgedovali na njegovi ljubezni do hiše božje. Sedem umetno poslikanih okenj nosil napis: »Daroval Janžek Šmigoc 1914.« Še pred smrtjo je mislil na hišo božjo. Svojemu nečaku Frančku Šmigocu je naročil, da mora izplačati 10.000 Din, ko se bo začela popravljati že nad sto let stara fresko-slikarija. Daj mu Gospod bogato plačilo v nebesih, naš ljubi farni cerkvi pa še vsaj šest takih dobrotnikov! Naj v miru počiva!

Sv. Vid pri Ptuj. Ta teden je zapustil našo faro in se naselil v Sv. Lenartu v Slov. gor. naš dragi Josip Mlakar, krojač in posestnik v Lancovi vasi. Tukajšnje posestvo je prodal g. Kmetecu iz Draženc. Vsem nam je bridko žal za g. Mlakarjem. Bil je predsednik Prosvetnega društva od početka. Pod njegovim predsedništvom se je društvo jako dvignilo in lani postavilo lepi Slomškov dom, ki bo vedno pričal o marljivosti Mlakarjevi. Mlakar je bil tudi podpredsednik Narodne Odbrane, saj je bil najbolj narodno zavezan v naši fari tudi v težkih avstrijskih časih. Tudi pri hranilnici je bil v nadzorstvu. Res je bil vedno odločen

narodnjak in katoličan! Težko nam je slovo od dobrega in delavnega moža, hvaležni smo mu za vse, kar je v fari dobrega storil. Vedno Te bomo ohranili v najlepšem spominu in se veselili Tvojega obiska. Bog plačaj vse delo in trud! Tudi njegovi družini želimo na novem mestu dosti božjega blagoslova! — Tako je v enem mesecu izgubilo naše društvo predsednika in podpredsednika. Po Veliki noči bomo imeli občni zbor in izbrali nove može.

Jurovec, Sv. Vid pri Ptuj. Pri nas je umrl osemletni šolar Franček Zajc. Ker je bil to jako priden šolar, ga je do groba spremila vsa šola z učiteljstvom vred. Učenci so mu zapeli lepo nagrobnico. Veseli se pri Bogu!

Slovenjgradec. Srebrni jubilej Hranilnice in posojilnice in ustanovitev Kmetijske nabavne in prodajne zadruge v Slovenjgradcu. V soboto dne 23. marca so se zbrali v Zadrudnem domu stari, preizkušeni gospodarski in narodni bojovníki, neustrašeni kmečki očaki in gospodarji iz cele slovenjgraške okolice. Mala dvorana Zadrudnega doma je bila nabito polna. In z neobičajno napetostjo so poslušali ljudje poročilo nadrevizorja gospoda Vl. Pušenjaka o zgodovini našega kmečkega zavoda. Težak je bil začetek pred 25 leti na tukajšnji nezavedni severni meji, toliko večja je zasluga mož, ki so pripeljali v razburkanih valovih gospodarskih in narodnih bojev čoln našega zavoda v varen pristan sedanjega gospodarskega razmaha in procvita. Vič. g. župniku Pečniku in g. županu Luka Pogaču, prvemu slovenskemu kmetu v dravski banovini, ki je bil odlikovan z redom sv. Save, gre predvsem zasluga ohranitve naše hranilnice. Hranilnica je bila ustanovljena dne 6. aprila 1905 ter je sodelovala v nji kot član nadzorstva od l. 1908 tudi mestni župnik vič. g. Čížek. Po izčrpnem poročilu gospoda nadrevizorja je podal kaplan gospod Kotnik, izza leta 1924 agilni tajnik hranilnice, zelo jasno sliko o gospodarskih odnosih slovenjgraške okolice ter njihovem uplivu na razvoj zavoda. Pri volitvi odbora se je ponovno izbralo stare, preizkušene člane s predsednikom g. Gams Antonom na čelu. H koncu te tihe, v mestu skoraj neopažene slavnosti se je vršil tudi ustanovni občni zbor Kmetijske nabavne in prodajne zadruge. Prvi kmetijski gospodarski zadrugi v našem mestu želimo čim mogočnejši razmah in uspeh v korist in blagor vsega domačega kmetijstva v Mislinjski dolini!

Marija Devica v Brezju. V sredo, 26. marca, se nas je zbralo precejšnje število ljudi, ki stanujemo v okolišju podružnične cerkve v Brezju. Razgovarjali smo se o tem, kako bi

Karl May IV. zvezek izšel!

„Med Jezidi“

Je naslov IV. zvezka Karl Mayevih spisov. Nad vse zanimivi dogodki se odigravajo tam na daljnem Jutrovem. S tem je zaključena zbirka štirih zvezkov »KRIZEM PO JUTROVEM«, ki so vezani v knjigo. Vezani vsi 4 zvezki stanejo 15 Din, celo platno 70 Din. Naroča se posamezne zvezke kot tudi lepo vezano zbirko pri

**Tiskarna
sv. Cirila
v Mariboru**

cesar izjemoma različnim deputacijam, došlim iz raznih pokrajin, da izrazijo na dan cesarjevega rodu svoje vdane čestitke.

Po deputaciji plemenitašev iz Zgornje Avstrije je prišla Štajerska. Bili so Ivan Friderik baron Tyrudl, Ivan Kašpar pl. Kellersperg, cesarski grajski stotnik v Gradcu Filip grof Brenner, grof Ivan Erazem Tatenbah ter župan graškega mesta Melhior Gelb. Tudi te odposlance je sprejel cesar posebno milostno ter jih odpustil po preteku četrte ure.

Na poseben migljaj plemiča Lilienberg sta ostala oba grofa Brenner in Tatenbah v predvorani, poklicana sta bila še enkrat k cesarju.

»Mi smo vas, gospodje,« reče cesar prijazno, »še enkrat pozvali k Nam, ker imamo z vami še nekaj posebno zaupnega govoriti.«

Oba plemenitaša se priklonita globoko in cesar nadaljuje:

»Vas grof Brenner, poznamo že dolgo kot našega vedno zvestega grajskega stotnika mesta Gradca, kateremu tudi čisto mirno prepustimo naše štajersko glavno mesto; Vi pa, grof Tatenbah, ste nam bili posebno v zadnjem času od več spoštovanih oseb tako toplo priporočeni, da vas ravno tako smatramo kot enega naših zvestejših

plemenitašev Naše države in tako mislimo dati vama poseben dokaz Naše cesarske milosti in Našega posebnega zaupanja, da vaju določimo kot previdne in tajne čuvaje v štajerski deželi, kjer hočejo, kakor se je Nam poročalo, nasprotniki Naše vlade iz Ogrske in Hrvatske po veleizdajniškem načrtu zanetiti upor.«

Cesar je prekinil svoj govor, gledal obema grofoma v obraz, na katerih se je bralo, da so napravile besede različen utis. Dočim je kazal grof Brenner presenečenje in osupljenost, je zaigral okoli usten grofa Tatenbaha rahel smehljaj, kakor bi bil v zadregi in njegov obraz je postal blede. Cesar je to opazil in ga pogledal pozorno.

Grof Tatenbah najde hitro mir in samozavest, se globoko prikloni ter reče:

»Veličanstvo, ako bi ne slišal besed o veleizdajalskih načrtih sovražnikov, ki hočejo razširiti zaroto celo po Štajerskem, iz ust Njegovega Veličanstva, bi jih moral na vsak način zavreči, ker le blaznost in predrznost bi mogli roditi take načrte. Ker pa ima Njegovo Veličanstvo zanesljivo poročila, moram le zagotoviti, da se čuti grof Tatenbah neskončno počaščenega in odlikovanega radi premilostljivega zaupanja prevzviš-

bilo mogoče doseči ustanovitev lastne župnije v Brezju. To vprašanje stopa radi tega vedno bolj v ospredje, ker v tukajšnji okolici od meseca do meseca raste število hiš. Mariiborsko predmestje se vsled ugodnega ozemlja vedno bolj razširja v smeri Brezja. Izbral se je odbor domačinov, ki bo imel nalogo storiti vse potrebno, da bi se ta upravičena želja čimprej uresničila.

Št. Peter pri Mariboru. Preteklo nedeljo se je slovesno zaključil II. gospodinjinski tečaj, združen z javno skušnjo in razstavo. Tej ljubki slovesnosti so prisostvovali roditelji gojenk, zastopniki šole, cerkve in občine. Ta kakor tudi I. tečaj so priredile, oziroma vodile tukajšnje šolske sestre. — Občina je zaprosila vodstvo mariiborskega mestnega avtobuspodjetja, da uvede tudi vožnje ob nedeljah in praznikih popoldne. — Čas vinotočev se pričinja. Tako je sedaj v občini že nič manj kot sedem vinotočev. Ker vina ni mogoče prodati, so vinogradniki prisiljeni, si pomagati z vinotoči. Da bi ga le Šentpeterčani, pa seveda tudi drugi po pameti pili, da bi pameti ne izgubili, kakor pravi Slomšek. — Na belo nedeljo popoldne po večernicah se vrši zopet zanimivo predavanje s skioptičnimi slikami.

Št. Peter pri Mariboru. Gradnja nove okrajne ceste Nebova—Ložane se bo letos nadaljevala. S tem se bo uresničila stara želja šentpeterskega prebivalstva. — Da so pri nas fejsi fantje, imamo dokaz: dne 10. t. m. jih bo na 20 vstopilo v vojaški stan. Da bi se le vsi zdravi in nepokvarjeni zopet vrnili!

Vurberg. Prejšnjo nedeljo so pri graščini preskušali stroj, ki sam koplje v vinogradu. Navzoč je bil grof Herberstein, njegov upravitelj in mnogo drugih ljudi. Kako so gospodje s preskušnjo zadovoljni, nam ni znano. — V tukajšnjem sanatoriju se je nekaj dni mudil kot gost gospod dr. Vladimir Levicki, šef-zdravnik ruske bolnice v Pančevu. Prej je bil docent na vseučilišču v Moskvi. O naših krajih se je zelo pohvalno izrazil.

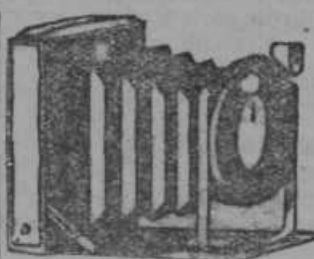
Jarenina. Smrt zaveže vedno skeleče rane, ko poseže v dragi dom, med sosedo, med farane. Posebno pa se stori bridko v duši zaostalih, ko zamahne smrtna kosa ob pohodu pomladi, ko se vse probuja k novemu življenju, k vstajenju božje prirode ter se pripravljajo k veličastni proslavi Vstajenja Gospodovega. Vsa rast iz zemljice hiti, pa vzeti zadnje slovo, to zapeče, to boli. In tako je bilo tudi pri nas v Jarenini, ko smo na Jožefovo popoldne spremljali na poslednji poti vzglednega moža, očeta, sosedo gospoda Janeza Šabeder, kmeta iz Vajgna. Lahno so rosile na

številne pogrebce pohlevne kapljice, kakor da bi vsedobrotno nebo kropilo svoje dopadenje na smrtnega popotnika. Saj pa je bilo življenje blagopokojnega Janeza Šabedra res rekel bi ena lepa, Bogu ljuba molitev. Ljubil je sveti mir v domu, med sosedo in v župniji. Njegovo življenje je dihalo vseblažilno krščansko pravičnost in ljubezen do bližnjega. Vič. gospod kanonik je dokaj lepega povedal v obrobem govoru. Bog nam daj veliko takih vzglednih mož! Blagopokojniku časten spomin! Hodimo njegovo pot!

Št. Ilj v Slov. gor. Dne 23. marca se je poročil gospod Alojzij Rus, žandarski podnarednik, z gd. Jožico From, posestnikovo hčerko v Št. Ilju. Želimo obilo sreče ter posebno lastim, ki so bili na veseli gostiji. Bog živi!

Vuhred. Pri Sv. Antonu na Pohorju je dne 23. marca preminula posestnica in gostilničarka gospa Marija Vamlek, po domače Hancel, v starosti 69 let. Bila je prijazna in darežljiva ljudem, zato so se tudi ljudje izkazali v resnih urah dobri mamici hvaležni, prišlo jih je mnogo molit in kropit od blizu in daleč. Njeno priljubljenost je pričal tudi pogreb, niso šli za krsto samo sorodniki in sosedje, ampak tudi drugih je bilo precejšnje število.

Sv. Trojica v Slov. gor. Zima nas je zapustila in vesela pomlad nam polagoma prihaja v deželo. Že se pričinja po drevju in travnikih, njivah in gredicah novo življenje, novo brstenje. Imeli smo tudi že škorčev sneg. Mogoče nas prideta pozdravit še kukavičji in vdebov sneg; česar si pa ne želimo preveč! In v tem času na novo porajajočega se pomladi danskega življenja se prenavljajo, belijo in snažijo tudi naše hiše po vseh dolinah in hribinah. In kako prijetno je za oko, ako vidi na bližnjem gričku sicer majhno, s slamo pokrito, vendar pa lepo belo hišico, ki kakor beli golobček sedi med dravjem in prijazno pozdravlja mimo idočega popotnika! Pa kolikor lepše so naše hiše in hišice po trojiški fari, toliko slabše in revnejše pa izgleda zunanost naše farne cerkve, na katero smo sicer mi Trojičani kaj posebno ponosni. Streha na zvonikih in vsa notranjščina cerkve je sicer bila popravljena pred nekaj leti, za kar gre vsa čast prejšnjemu župnemu upravitelju. Sedaj čaka popravila še zunanjščina cerkve. Posebno še severna stran cerkve izgleda tako, kakor bi se za njo najhujše pretepali in streljali divji Turčini in Kruci. Bomo že morali, ako ne poprej, pa vsaj za prihodnjo birmo, pustiti kakega zidarskega mojstra na zunanje cerkvene stene, da nam jih bo za par tisočakov zamazal in pobelil!



Fotosport

je zelo lep, toda potrebno je, da imate dober aparat. Obrnite se takoj na veletrgovino Stermecki, Celje, in zahtevajte z dopisnico veliki ilustrirani cenik.

Našna kamera 6 1/2 x 9 cm Din 98, žepna tolokamera 6 1/2 x 9 cm Din 350, 6 1/2 x 12 cm Din 375, z Fotar Anastigmatom Din 730, Agfa Standard 6 1/2 x 9 cm Din 1118, Novost Agfa „Bilby“ kamera za filmski svetlek 6 x 9 cm Din 570. Ogromna izbira vseh kemikalij in ostalega pribora za fotosport. Učna knjiga in cenik z več tisoč slikami zastonj. Kar ne odgovarja, se zamenja ali vrne denar. Paketi čez Din 500 poštnine prosti.

Trgovski dom R. Stermecki, Celje št. 24.
Dravska canovina. 207-5

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Lansko leto smo postavili tudi pri nas dostojen spomenik žrtvam svetovne vojne iz naše fаре. Na poziv odbora za spomenik so se odzvali tudi naši izseljenci v Argentini, med katerimi je naš domačin Jožef Emeršič s hvalevredno vneto nabiral ter dosegel zbirko 2500 Din, ki jo je zdaj poslal odboru. Darovali so lovrenski domačini: Emeršič sam 484 Din, Drevenšek Boštjan 500, Gajser Jernej 250, Strmšek Jakob 200, Brencl Janez 150, Konrad in Treza Zoter roj. Lampret 110, Intihar Franc 100, Zajšek Blaž 100, Ivančič Anton 50; prispevali pa so velikodušno še iz Ptujске gore Verdenik Anton 50 in Lesar Ludvik 50; od Sv. Vida Šimenko Anton 50, Kukovič Franc 50, Kostanjevec Franc 50, Sitar Jakob 25; bančni ravnatelj I. Hribar iz Ljubljane 49; iz Leskovca Drevenšek Franc 22, Zabret Franc 50; iz Sp. Hajdine Zidarič Ernst 22; iz Prekmurja Časar Miha, Markovci, 44, Zlebič Jožef 25, Boško Lovro 22, Ozmeč Franc, Melince 22, Šuc Franc, Šmartno pri Litiji 25 Din. Lepo so naši Amerikanci s tem pokazali, kako se v hvaležni lju bezni spominjajo svoje drage domačije. Zato pa domačini izrekamo našim tukajšnjim rojakom, kakor tudi še posebej rojakom iz drugih krajev Slovenije iskreno zahvalo in svoje tople pozdrave ter želje, da bi jih domači prej ali slej vrle, zdrave in srečne mogli zopet sprejeti pod domačimi strehami: Bog plačaj in na svidenje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Naknadno naj bo še omenjeno, da so svatje na gostiji Korpič-Mohorko iz Lancove vasi in Apač poleg zbirke za novi društveni dom pri Sv. Vidu

nega cesarja in gospoda. Izjavljam, da hočem biti zvest čuvar na Štajerskem ter službo, ki mi jo je naklonila neizmerna milost prevzvišenega vladarja, opravljati z vso vneto in posebno previdnostjo, da se tako izkažem vrednega zaupanja presvetlega monarha.

Grof Tatenbah se po teh besedah spusti z enim kolenom pred cesarjem na tla, ki mu ponudi milostno roko, da jo poljubi.

Vladar vidno ganjen pogleda sedaj na grofa Brennerja, ki je stal hladno in mirno.

»Na vas,« reče cesar, »Našega vrlega grajskega stotnika se ravno tako zanašamo, da bode postopal previdno v tej zadevi, ki zahteva posebno pozornost.«

Grof Brenner se prikloni ter kratko odgovori: »Veličanstvo, storil bom svojo dolžnost.«

»Naj Bog vse modro uravna,« odvrne cesar, »moj državni minister,« pripomni vladar ter pokaže na kneza Lobkovic, »bo obema gospodoma dal nadaljna navodila; grofa Tatenbaha pa čaka še posebej Naš tajnik pl. Lillenberg, pred dvorano, da izvrši naše naročilo.«

Cesar se nekoliko nasmehne ter rahlo dvigne roko v znamenje, da sta odpuščena.

Ko sta zapustila dvorano, se je obrnil vladar do svojega ministra ter rekel:

»Knez, ni težko nositi krone, dokler imamo tako zveste služabnike, od katerih je posebno mladi ognjevit grof Tatenbah ganil Naše srce s svojim navdušenim nagovorom.« —

V predvorani je stal dvornosvetni tajnik pl. Lillenberg, mož kakih 50 let.

Grof Tatenbah ga je takoj spoznal.

»O, kako veselo presenečenje,« vzklikne, »gospod pl. Lillenberg!«

»Sem,« odvrne ta, »sem vaš stari prijatelj, s katerim ste bili na visokem Rlegersburgu skupaj, kateremu ste ob priliki lova na Kamenšaku rešili življenje in s katerim ste sklenili zvesto prijateljstvo. Da, jaz sem vaš odkritosrčen prijatelj, ki vam čestitam prvi k visokemu odlikovanju, ki ga je vam naklonil presvetli vladar.«

»Visoko odlikovanje,« vpraša začudeno grof.

»Da,« odvrne Lillenberg. Na migljaj odpre strežaj visoka vrata v malo dvorano, Lillenberg se nasmehne ter namigne z roko grofu Tatenbahu naj vstopi. Njemu sledi Lillenberg, za njima zopet zapre strežaj vrata.

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike

so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, savitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izdelavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila
v Mariboru, Horoška c. 5

zložili tudi še 75 Din za novo bogoslovje v Mariboru; z gostije Vuk-Predikaka v Pletterjah so pa za afrikanke misijone odposlali 265 D. Naj ljubi Bog obilo povračuje vsem blagim darovalcem!

Sv. Venčesl pri Slov. Bistrici. Nedavno je tukaj umrl in bil pokopan ob veliki udeležbi sorodnikov in prijateljev Janez Šega, kmet na Zgornji Ložnici, čez 70 let star. Gospodaril je na svojem vzornem posestvu mnogo let, ter pridno delal in skrbel posebno za svoje otroke, za njih dobrobit. Kratek posloviden govor vlč. g. župnika Zakoška nam je orisal lepo ranjkega, rekoč: »Stojimo ob odprtem grobu moža, katerega ste vsi poznali. Ni bil šolan, a življenje je bila njegova šola. Zavzemal je razne odlične odgovornosti polne službe; bil je več let cerkveni ključar, župan, cenilni mož itd. Povsod je bil skromen in ponižen, mož na svojem mestu, pravičen in dobrohoten. Ohranimo mu blag spomin! Počivaj v miru od zemskega truda! Na veselo večno svidenje nad zvezdami!

Sv. Venčesl pri Slov. Bistrici. Dne 18. marca smo spremljali to leto prvo na mirodvor 37letno Antonijo Mlaker, posestnico in vzgledno mater in ženo, katere zapušča pet mladoletnih otrok in zalujočega moža. Njeno ljubezen do sosedov in faranov in do ubogih je pokazal njen dolgovrstni sprevid. Antoniji svetila večna luč, preostalih naše iskreno sožalje!

Sv. Lovrene v Slov. gor. Malo je danes župnij v obširni lavantinski škofiji, ki bi moglo obhajati tako ganljivo in tako prisrčno slovesnost, kakor jo je obhajala na Jožefovo dne 19. marca t. l. naša lovrenčka fara. Preč. gospod zlatomašnik, duhovni svetnik in župnik Jožef Sinko je dopolnil svoje 80. leto. Porodil se je dne 24. marca 1850 na Biserjanah, župnija Sv. Jurij ob Ščavnici, na domu, kjer se je eno leto pred njegovo primicijo poročil minister g. dr. Anton Korošec, ki je njegov sorodnik. Tukaj naj omenimo, da še danes živi devet duhovnikov, ki so jubilarntovi soročniki. Ljudsko šolo je obiskoval pri Sv. Juriju, gimnazijo pa v Varaždinu, kakor tedaj sploh večina študentov iz južnega dela Slovenskih gor. L. 1870 je vstopil v mariborsko bogoslovje in po končanem III. letniku leta 1873 je pel novo sveto mašo. Kaplanoval je potem na več krajih, kakor na Muti, pri Sv. Jakobu v Slov. gor., v Konjicah, 12 let pa pri Sv. Lovrencu v Sl. gor. Nato je dobil župnijo Sv. Boltenk v Slov. gor. Po smrti kanonika Jakoba Meško pa je prišel odondot za župnika k Sv. Lovrencu, kjer še danes pase svoje ovce in redno ter častno opravlja svojo dušnopastirsko službo. Dobro se spominja gospod jubilarnt služabnika božjega: škofa Antona Martina Slomška, kateremu je celo ministriral, ko je bil na birni pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Gospod jubilarnt je bil za svoje zasluge na verskem polju dne 29. junija 1909 imenovan za kn.-šk. duhovnega svetovalca, kot narodni buditelj pa odlikovan z redom sv. Save IV. vrsta. Svojim župljanom je bil vedno dober in skrben oče. Zato smo se mu župljani hoteli izkazati hvaležne. Župnikov god, dan sv. Jožefa, smo slovesno praznovali. Dohod od cerkve, cerkev in župnišče, vse je bilo slavnostno okinčano. V slovesnem sprevidu so spremljali jubilarnta v cerkev razna društva in cerkvene družbe, ki jim je bil on sam ustanovitelj. Mil. gospod ptujski prošt dr. Ivan Zager je orisal v cerkvi delovanje gospoda jubilarnta, ki je po zgledu sv. Jožefa, svojega priprošnjaka, bil vedno delaven in skrben varih v varstvo mu izročene Kristusove črede. Slovesna sv. maša se je zaključila z zahvalno pesmijo. Po pravici bi lahko zapeli s priškim pesnikom Petrom Skuhalo:

»Malo jih je, malo v takoj starosti,
ki bi čvrsti bili, kakor Jožef, Ti,
vrli no ponižni, kak si Ti, bili
no ga vsi kak Tebe ljubili!«

Dat! V resnici zasluži od nas faranov častitljivi in sivolasi gospod župnik, da ga ljubimo vse iz vsega srca s ono otroško ljubeznijo, ki

so jo dolžni skazovati le otroci svojemu dobremu očetu! In to tudi radevolje hočemo storiti, da se bosta mogla pastir in čreda enkrat v nabesih veseliti! — J. R.

Ljutomer. V Šibeniku je umrl Janko Pevec iz Radomerja. Služil je pri mornarici. Imel je že doma kronično trganje v ušesih. Podlegel je vnetju srednjega ušesa. V dveh dneh je bil zdrav in mrtev. Bil je vzoren fant, poln ljubezni do staršev, osobito do matere. Deloval je pridno pri vseh društvi, bil je vsem dober prijatelj in tovariš. Njegovo nežno srce je gorelo posebno v ljubezni do Boga. Hodil je mesečno k sv. obhajilu. Hrepenel je tudi pri vojakih po sv. maši in sv. obhajilu. Vzorna je bila njegova smrt, kakor je bilo tudi življenje zgledno. Zato ga bomo vsi ohranili v blagem spominu. Naj skoro zagleda večno Solnce ljubezni in resnice, za katero se je boril. Gospod mu daj večni mir!

Ormož. Knjižnica dekliške Marijine družbe si je v zadnjem času nabavila nekaj lepih novih knjig. Obiskujte knjižnico, ki izposojuje knjige ob nedeljah in praznikih od 9 do 10 dopoldne. — Mohorjeva družba je tudi napredovala za 6 članov, tako da jih ima sedaj 222. Tako je: eni odpadejo, pa drugi pristopijo. — Kmetijska podružnica ima skladišče za umetna gnojila in druge kmetijske potrebščine pri gospodu načelniku Peteku na Hradku. Naročila je tudi že 2000 kg modre galice za škropljenje. Postreže se predvsem članom. — Prosvetno društvo je od zadnjih prireditve vselej nekaj dalo za dobre namene: o božiču za siromašne otroke, od prireditve na praznik pa za pogorelce v mestni grabi. — V nedeljo je začela ob 10 zvečer goreti slamnata streha na občinski hiši v mestni grabi. Po vsem sklepati, je bilo podtaknjeno. Največjo škodo trpi mestna občina, v drugi meri pa stanovalci, sami revni ljudje: delavci in dva občinska reveža. Vsem je zgorel ves živež, kolikor so ga imeli na podstrešju, enemu delavcu edini prašič, drugemu delavcu, ki ima poleg bolehnega žene še 6 malih otrok, pa edina koza, ki je dajala deci mleka. — Občinski odbor je že sklepal v četrtek, kako naj se priredi stavba nanovo. Do definitivnega sklepa ni prišlo. Eni odborniki so zagovarjali tik pred sejo vloženo prošnjo sokolskega društva, da se njemu prostor prepusti za postavitve sokolskega doma, drugi pa so povdarjali posebno socialne dolžnosti občine do revežev in do drugih brezstanovalcev, ki so do sedaj tam bivali. Za te naj bi se ta hiša ohranila in po možnosti še povečala, društvu se bo po možnosti drugod ustreglo, tako so povdarjali ti odborniki. Končno veljaven sklep se bo storil pri prihodnji seji.

Sv. Vid pri Ptuj. Marijina družba v Sv. Vidu je priredila na Marijin praznik dne 25. marca lep materinski dan. Po govoru vlč. g. župnika in po deklamacijah malih deklic se je vršila znana in lepa igra »Lurška pastirica«. Čeprav so nekatera dekleta bila prvič na odru, je igra res lepo izpadla. Do solz je gnila marsikoga. Pohvaliti moramo Marijino družbo in želimo še dosti tako uspešnih predstav! Tudi ljudstva je bilo dosti pri igri, saj je bila lepa in prostorna dvorana skoro polna. — V nedeljo dne 30. marca se je igra na splošno zahtevo ponovila.

Ptuj. H koncertu Glasbene Matice nam poročajo: Mariborska Glasbena Matica je že večkrat v okolici priredila koncerta. Namen ji je bil, da pokaže kmečkemu ljudstvu krasoto slovenske pesmi. Pokazalo pa se je pri teh prilikah, da naši kmetje zelo radi poslušajo lepo petje, a si ne upajo blizu. Tudi ptujski koncert je namenjen našemu ljudstvu iz okolice. Zeleti je, da bi razni pevovodji s svojimi pevci posetili koncert, ki nudi pevcu več kot cele ure podučnega govorjenja. Matica poje 18 zborov moških, ženskih in mešanih, zelo stare, umetne in narodne. Kmetijski pevci, na svidenje v soboto dne 5. aprila ob 20. uri v Društvenem domu!

Sv. Andraž pri Velenju. Smo mejaši Polzele, kjer so v novjšem času vedno požari. Zadnji požar pri Sevškem nas je silno prestrašil. Kaj naj mi počnemo, ko bi začelo pri nas goreti? Nimamo vode za gasitev, nimamo ceste. K nam ne more priti nobena požarna bramba, pa če bi tudi prišla, ne more do poslopja, ker smo v hribih. Ogenj bi nam vse uničil. Vsaka hiša naj skrbno pazi, da bi se kje ogenj ne raznel! Zato pa že leta in leta ni bilo nobenega požara, razen če strela udari. Gre pa govorica, da je najeta zlobna roka, ki požiga...

Paka pri Velenju. Zelo smo starši hvalečni višji šolski oblasti, da nam je po dolgem času vendar poslala učitelja, da ne bo treba našim otrokom dve uri daleč v Velenje. Nekateri pa sploh niso mogli nikamor. — Les ne gre več. Delavce odpušča. Začeli bomo žgati apna. Kdo bi nam poskrbel ugodno prodajo dobrega apna? Kaj mislite, gospod urednik? Pri nas, ko je tako blizu železnica in dosti kamenja, bi se dal izdelovati dober cement.

Gomilsko. Brali smo poročilo o požarih v Savinjski dolini. Kar se tiče vaše vesti o požaru pri Sajovicu na Režani pri Gomilskem, je treba to poročilo v toliko izpopolniti, da ni škoda z zavarovalnico v celoti krita, marveč zavarovalnica krije samo nekoliko več nego polovico škode.

Zgornja Ponikva pri Žalcu. Poročil se je mladenič Martin Rečnik. Odšel je na svoj novi dom v sosedno župnijo Galicijo pri Celju. Izbral si je družico v življenju krepkosti ter delavno mlado vdovo Terezijo Bralec roj. Maček v St. Rupertu nad Laškem. Na tej nad vse veselosti so zložili svatje, med njimi posebno starešini ženinov stric Jožef in ženinov brat Jožef Rečnik, na predlog Pavla Rečnika za novo bogoslovje v Mariboru 75 Din.

Zgornja Ponikva pri Žalcu. Pet nedolžnih otročičev je letošnjo zimo umrlo na zavratni bolezn. Nazadnje je umrla že odrasla mladenka, vzgledna in za vse dobro vneta Marijina družbenica Boštenuhova Trezika. Krasen pogreb ob obilni udeležbi družbenic in ostalih faranov je bil priča, kako zelo priljubljena je bila pokojna. — Pri nas lepo napredujejo društva, med njimi mladeniška in dekliška Marijina družba. — Bilo je v tem predpustu tudi nekaj svatov. Poročila se je v domači župni cerkvi vrla družbenka, tajnica bralnega društva ter večletna cerkvena pevka Micika Jezernikova. Odšla je na svoj novi dom na Dobrno. Poročili so se tudi trije fantje, med njimi dva brata Rečnik, eden na dom, drugi pa je odšel v sosednjo župnijo Galicijo. Izbral si je za družico delavno mlado vdovo Terezijo Bralec rojeno Maček, iz St. Ruperta nad Laškim. Na tej gostiji je na predlog starešin ženinovega strica Jožefa in ženinovega brata Jožefa Rečnik nabrala Pavla Rečnik za novo bogoslovje v Mariboru 70 Din.

Sedlarjevo. O vsem mogočem poročajo razni dopisniki, jaz pa hočem povdariti iz našega pozabljenega kraja dejstvo, da je obmejna vas Sedlarjevo ena najbolj zdravih. V dokaz te trditve hočem navesti nekaj števil, ki pričajo, v kako visoki starosti živijo nekateri naših vaščanov: Baša Anton 87 let, Turk Urška 93 let, Baša Franc 85 let, Janaz Polak 87 let, Tona Planinc (Strosner) 85 let, Premič Marija 80 let, Ana plemenita Kostić 78 let. Traha še povdariti, da šteje Sedlarjevo le 22 hišnih števil.

Sv. Križ pri Regaški Slatini. Dne 19. t. m. je umrl Florijan Perkovič, kmetijski sin s Ternika, star 20 let. Svoječasno je bil član orlovske organizacije. Sodeloval je rad pri dramatičnem odseku. Bil je tudi zvest član Apostolstva moč. S svojim življenjem je bil vzor mladeničem. Da je bil res priljubljen med farani, je pokazal njegov pogreb, katerega so se ljudje udeležili v obilnem številu. V slovo mu je pri hiši žalosti spregovoril par vzpodbudnih besed njegov stric (g. Vinko Perkovič). Ob odprtem grobu se je pa poslovil od pokojnika njegov bivši predsednik orlovske organizacije

Leopold Čonč s prav v srce segajočimi ganljivimi besedami. Dragi Florijan, naj ti sveti večna luč! Tvoji mamici, ki te je tako iskreno ljubila, pa naše sožalje! — Dne 21. t. m. je umrl prevzitar Martin Fideršek iz Cerovca, star 77 let. Pokojni je brat pred več leti umrlega župnika Matjaža Fideršek, ki je župnikoval v Doliču. Pokojni bi imel že lani obhajati zlato poroko, pa je to radi gmočnih arštev preložil na letos, a je žal sedaj poprej umrl. Pokojni je bil vedno mož pravega kršćanskega značaja. Počivaj v miru!

Sv. Miklavž nad Laškim. V sredo, dne 20. marca smo pokopali Franca Knez, po domače Leskovaškega, ki je umrl v visoki starosti v 32. letu. Rajni je bil izredno dober gospodar, pa tudi odločen katoliški mož. Dolgo vrsto let je opravljal različne javne častne dolžnosti. Bil je član krajnega šolskega sveta, 38 let cerkveni ključar, okrog 40 let občinski odbornik in svetovalec. Katoliško časopisje je bilo stalen gost njegove hiše. Pogreb se je vršil ob veliki udeležbi ljudstva. Po pogrebu se je med pogrebci in sorodniki nabralo 130 Din za cerkev Kristusa Kralja v Hrastniku.

Laško. Obračun dohodkov in stroškov bivšega okrajnega zastopa in okrajnega cestnega odbora je bil skozi 14 dni po vseh občinah okraja javno na vpogled. Seja okrajnega cestnega odbora se je vršila v ponedeljek dne 31. marca ob 10. uri dopoldne v posvetovalnici okrajnega cestnega odbora.

Sremlje pri Brežicah. Tu se je v soboto dne 15. m. m. smrtno ponesrečil 39letni posestnik iz Volčjega Butkovič Anton. Nanj se je prevrnil voz z vinogradniškim koljem in mu zlomil prsni koš. Par minut potem, ko je bil previden s sv. zakramenti, je umrl. Bil je vzoren mož. Naj počiva v miru!



ZA NAŠO DECO

O zvezdah.

V jasnih nočeh gledajo z mirnega neba svetle zvezde na nas. Prešteti jih ne moremo, kakor n. pr. tudi ne cvetja na travniku in peska v morju. Sicer bi nam tako štetje tudi ne koristilo mnogo. Govoriti pa moremo z zvezdami, saj govore i one z nami v neslišnem, čarobnem jeziku ter odgovore na marsikatero vprašanje. O čem govore zvezde?

Govore o neskončnosti stvarstva, če si jih tako ogledujemo. Treba bi bilo, da ležimo v topli poletni noči kje v travi ter gledamo proti temnomodremu nebu, kjer se leskeče nebroj solnc in svetov. Neskončnost — ta se ne da izračunati, ne opisati ali pojasniti, kakor n. pr. moremo opisati opravo kake hiše ali tolmačiti kakšno tehnično izumitev. Samo zamisliti se moremo v neskončnost ter jo čutiti in občutiti.

O neskončnosti, o kateri nam govore zvezde, je rekel neki zvezdoslovec: »Če bi mogel postaviti največji naš daljnogled na najmanjšo zvezdo, ki jo vidim skozi njega z zemlje v neizmernem svetovnem prostoru, in če bi s tiste zvezde gledal zopet dalje v svetovni prostor, bi videl v novo morje solnc in svetov. In če bi zopet lahko prenesel svoj daljnogled na najmanjšo zvezdo, katero od tam vidim, bi videl še v novo morje solnc in svetov. Ako bi živel tisoč let in bi vsako noč nesel svoj daljnogled od najmanjše zvezde do sledeče najmanjše zvezde, bi našel vsako noč novo morje zvezd in ne bi bilo konca!«

Kako potovanje! Pomislimo, da so tiste drobne zvezdice, ki tvorijo medli pas »Rimske ceste«, od nas 4000 svetlobnih let oddaljene. — Zvezdoslovci računajo s svetlobnimi leti, to je oddaljenost, katero preteče svetloba v enem letu. (V 1 sekundi preteče svetloba 300.000 km, koliko torej v 1 letu!) Brzovlak bi prehitel daljico, ki ustreza enemu svetlobnemu letu, v približno 10.000.000 let. In zdaj: 4000 svetlobnih

let! Tega si seveda ne moremo prav nič predstavljati. In če pomislimo, da je morda tista ena točka v »Rimski cesti« solnce, ki je morda stokrat večje od našega solnce! In cela »Rimska cesta« je samo po sebi kakor zrnca prahu v vesmíru, široka samo en korak (samo 8000 svetlobnih let!).

Tukaj se spomnimo tistega pametnega odgovora, ki ga je dal pravilčni pastirček kralju na vprašanje, kako dolga je večnost: Tam v deveti deželi je gora iz diamanta, tja prileti vsakih sto let ptička ter si brusi kljunček ob njej. Ko bo izbrušena cela gora, tedaj je pretekla ena sekunda večnosti.

Če to primerjamo s tem, kar smo prej rekli, vidimo slinost glede pojma »neskončnost«. O tem vsem nam govore zvezde. Vse to, kar se nam ljudem zdi tako važno, ni nič napram gorenjim premišljevanjem. Naš pogled se dvigne višje, višje do tiste roke, ki urejuje ves svetovni ustroj in ga drži v delovanju. Globoka hvaležnost in ljubezen do Stvarnika — to je odgovor, ki ga dajemo mi na to, kar govorijo zvezde nam.

Dva jahača.

Oče je na potu iz mesta jahal na oslu, njegov 15letni sin pa je hodil poleg peš. Vse skupaj sreča popotnik in reče: »To ni prav, da ti, mož, jezdiš, a tvoj otrok peš hodi poleg tebe. Tvoje noge so močnejše od njegovih.« Tedaj je oče osla razjahal in posadil nanj sina.

Čez nekaj časa jih sreča drug popotnik, ki pravi: »To ni lepo, otrok moj, da ti jezdiš, tvoj oče pa mora hoditi peš. Tvoje noge so mlajše od njegovih.«

Tedaj je zajahal osla tudi oče in zdaj sta sedela oba na živali.

Tako naletita na tretjega popotnika, ki se glasno zasmije ter govori: »Kakšna neumnost je to: dva močna osla na tako slabi živalici! Pravilno bi bilo, če bi kdo vzel palico in oba pošteno naklestil!«

Zdaj sta oba skočila raz osla in sta šla peš poleg njega. Četrtemu popotniku niti to ni bilo prav: »To so pa čudni trije tovariši! Ali ni dovolj da dva hodita? Ne bi mogel tretji jezdit!«

Nato je rekel oče: »Kaj nama je početi? Nič ni prav.« Vrgla sta osla na tla, zvezala sta mu noge, porinila vmes drog in sta ga nosila. Ker so se pa vsi ljudje temu smejali, je popadla očeta jeza. Rekel je: »Naj govore ljudje, kar jim je drago, delajva po svoje!« Nato sta razročila osla, oče je sedel nanj, sin pa je hodil peš poleg. In tako sta prispela domov.

Trije poklici.

Trije glavni poklici sveta so se nekoč med seboj prepirali, kdo je več vreden. Učiteljski poklic je rekel: »Jaz bi moral biti prvi; kajti brez mene bi bili ljudje neumni in brezbožni. Jaz moram nevezgajene vzgajati, slabotne tolažiti, malodušne podpirati.« — Vojaški poklic je menil: »Če mene ne bi bilo, nihče ne bi mogel svojega kruha v miru jesti. Meni je dan meč, jaz skrbim za varnost.« Kmečki stan je zaklical: »Brez mene oba ne bi imela nič jesti. Jaz obdelujem polje in pridelujem hrano.«

Tedaj je pristopila razsodnost in da bi jih spravila, je rekla: »Čemu se prepirate? Vsakemu poklicu ostane čast, vsak poklic je potreben. Drug ne more biti brez drugega, vsakemu sta potrebna ostala dva.«

O pozdravljanju.

Lepa reč je to, če se ljudje pozdravljajo, čeprav se ne poznajo. Saj so vsi otroci enega očeta in življenje je tako kratko, da ne bi smel človek človeka pustiti mimo, ne da bi mu dal kako dobro željo na pot. S pozdravom seveda izrečemo samo željo, ali že v tej želji je toliko prijaznosti in ljubezni za sočloveka, da ga mora pozdrav razveseliti. Torej, ne štedimo s pozdravljanjem, upoštevajmo pa tudi rek: »Pozdravljanje je uljudnost, odzdravljanje pa — dolžnost!«

Smešnice.

Dober razlog. Teta: »No, Tonček, zakaj si pa tako dobre volje?« — Tonček: »Pri zobozdravniku sem bil.« — Teta: »To pa vendar ni razlog za veselje!« — Tonček: »Je; ni ga namreč bilo doma.«

Ve si pomagati. Mihec je radi svoje velike lenobe najzadnji učenec v šoli. Za kazen mora to odsotnemu očetu sam pismeno javiti. Mihec si pomaga tako, da pripiše na konec pisma, ki ga piše mati očetu in na katerem se vsi člani rodbine podpišejo, to-le: »Dragi oče! Kot zadnji Ti pošiljam srčne pozdrave in poljub. Tvoj zvesti sin Mihec.«

Poštenost. Mati je bila popoldne v štirih trgovinah in je v eni izmed njih pozabila svoj solnčnik. Sinčku pove, kje je bila, in mu naroči, naj povsod vpraša za solnčnikom. Sinček sluša. Pri treh trgovinah so mu rekli, da tam solnčnika ni, šele v zadnji, četrti ga je dobil. Prinesel ga je materi z besedami: »Veš, mama, samo četrti trgovec je pošten človek, prvi trije so solnčnik kar zatajili.«

Postrežljiv. Prva računska ura je. Učiteljica vpraša: »Ladko, koliko prstov imaš na roki?« — Ladko iztegne roko proti učiteljici: »Tukaj, gospodična, tu je roka. Dajte, preštajte!«

Rešitev ugank.

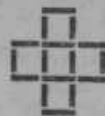
1. Številke morajo biti v kvadratu takole razvrščene:

13	8	12	1	= 34
2	11	7	14	= 34
3	10	6	15	= 34
16	5	9	4	= 34
34	34	34	34	= 34

2. Najprej napolnimo n. pr. iz škafe z večjo večjo posodo (5 l) in iz nje prelujemo v manjšo posodo toliko, da jo napolnimo (3 l). V večji posodi ostaneta 2 l. Manjšo posodo izpraznimo in vlijemo v njo iz večje posode tam ostaneta 2 l. Tako je večja posoda prazna, manjša pa ima 2 l tekočine. Zdaj napolnimo zopet večjo posodo iz škafe (5 l) in odlijemo v manjšo posodo toliko, kolikor še gre v njo (1 l), in v večji ostaneta 4 l.

3. Ni mogoče, ker se napravi led na notranjosti oken in se torej od zunaj ne more v led nič začrtati.

4. Položi vžigalice tako:



Nove naloge.

1. Zveži teh 99 točk s 4 ravnimi črtami v eni potezi:
2. Kako napravimo iz enega kvadrata dva manjša kvadrata, ki sta si enaka na velikosti?
3. Zveži številke od 0 do 9 tako, da iznaša šesteto število 10!
4. Na jako občutljivo tehtnico (kakršne imajo n. pr. lekarnarji) položimo na eno stran kroglo iz svinca, na drugo pa popolnoma enako težko kroglo iz lesa. Če pustimo tehtnico, ki je v ravnotežju, nekaj časa stati, se ena stran prečke nagne. Katera krogla je na tisti strani?